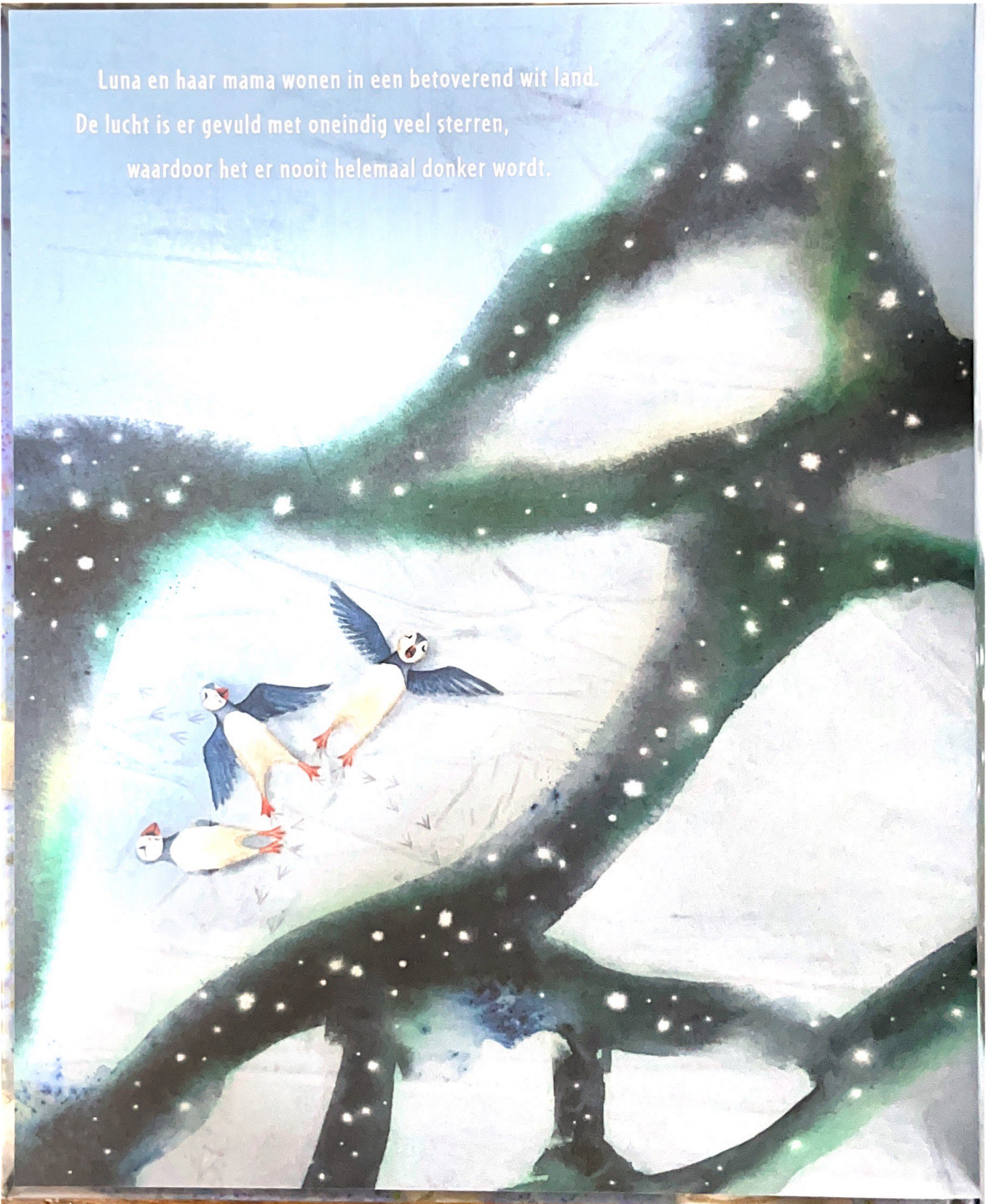

Luna en haar mama wonen in een betoverend wit land.
De lucht is er gevuld met oneindig veel sterren,
waardoor het er nooit helemaal donker wordt.

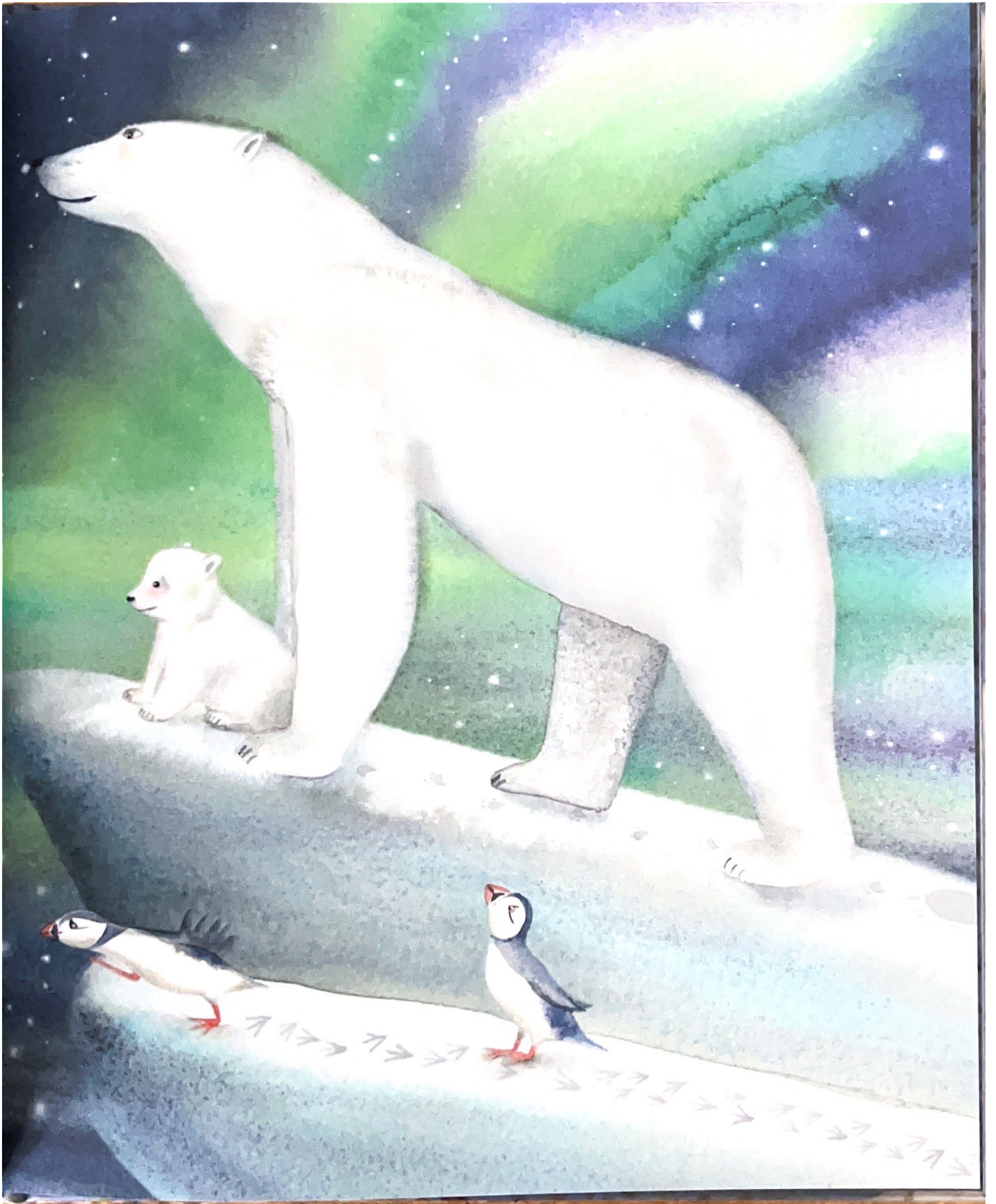

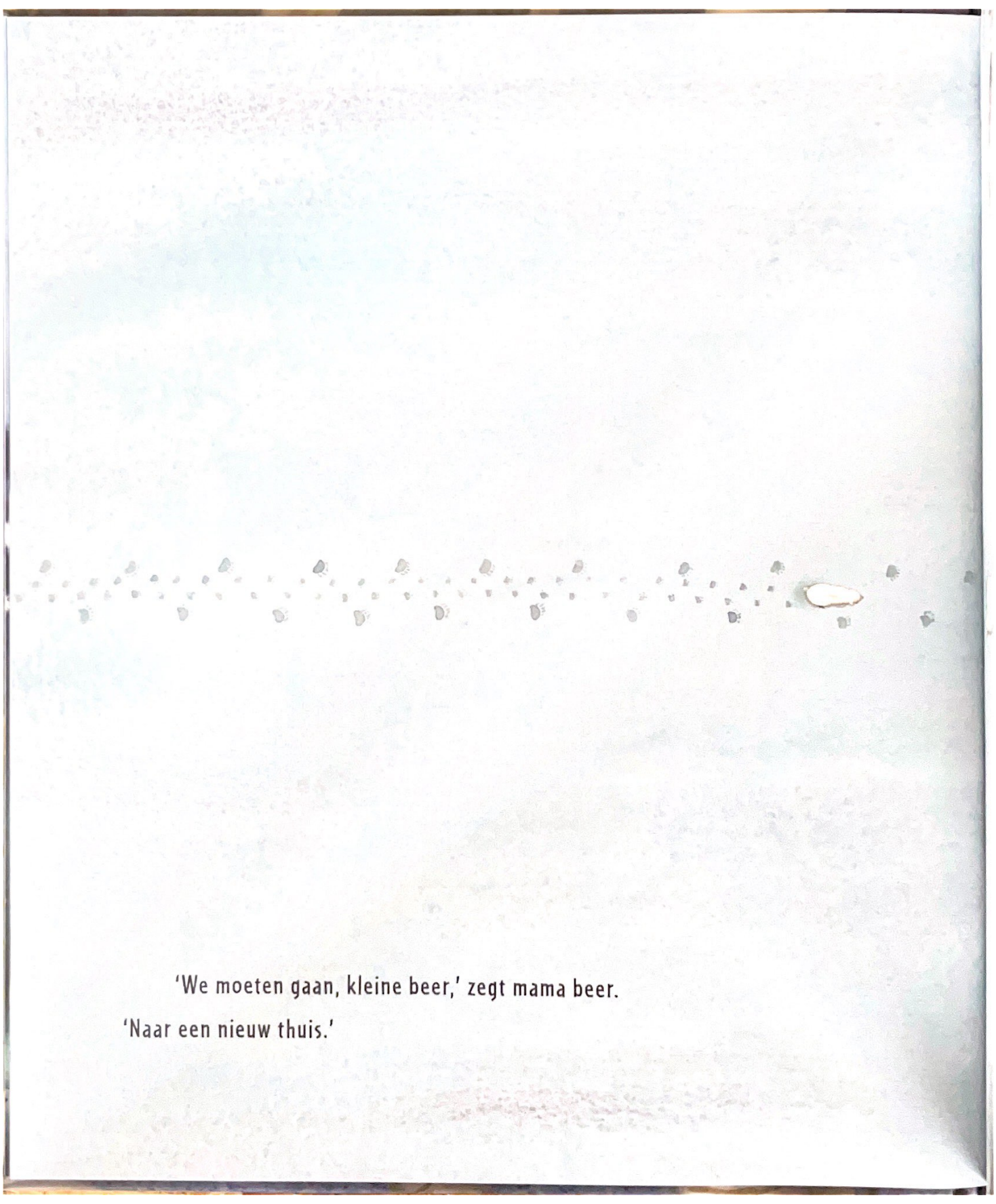

Maar iedere dag wordt hun land minder wit.

Nog even en dan zal het helemaal verdwenen zijn.

'We moeten gaan, kleine beer,' zegt mama beer.
'Naar een nieuw thuis.'

Maar Luna vindt dat nieuwe thuis veel te donker.

Ze mist er haar vriendjes.

De bewoners hier lijken helemaal niet aardig!
En er is helemaal níets dat ze van thuis kent.

